

THE COMMENTARIES OF SR FRANCIS VERE

SLAG VAN OOSTENDE (12)

Onze manschappen verlieten de muren en vervolgden de resterende belagers.

Spanjaarden met gouden ketens, Spaanse pistolen, zwaarden met gouden handvatten, ieder zes of zeven honderd gulden waard werden buitgemaakt, en de soldaat die door Francis Vere was uitgestuurd werd beladen zoveel hij kon dragen. Zo hield Sir Francis Vere woord.

Onder de zandheuvel, en langs de muren van de oude stad, Porc-spic en West-ravelijn lagen ganse hopen gesneuvelden, veertig, ja vijftig opeen, zeer jonge mannen, Spanjaarden en Italianen. Onder hen waren er die een zuiver geschoren kin bezaten.

Op het zand lagen dode paarden met manden vol handgranaten. Hun ladders bleven achter, een grote voorraad schuppen en spaden, bijlen en ander materiaal hoorde meteen tot onze buit.

Hier voegt het Franse dagboek aan toe, dat zij de bedoeling hadden om zich in te graven en zo de plaats te houden, want zij waren ook voorzien van eetvoorraad voor twee of drie dagen; dit alles moest meehelpen tot het welslagen van de aanval.

Ook vernemen we daar, dat tussen de hopen Spanjaarden, het lichaam van een jonge Spananse vrouw gevonden was nabij Sandhil, die gezien haar wonden, in de aanval betrokken was geweest. Ze droeg onder haar gevechts-uitrusting een gouden keten bezet met edelstenen, samen met andere gouden en zilveren juwelen. Ook vernemen we daar, dat tijdens de aanval, de Aartshertog op de batterij van de Catteys was, terwijl Isabella in het fort Isabella verbleef.

Op de oostzijde waren er drie grote bataljons voor de stad op de "gullet" maar door het opkomend tij waren zij te laat, en waren zo in de onmogelijkheid om hulp te bieden aan de westzijde.

Gezien het water rees, waren de soldaten verbaasd en verschrikt; en wanneer zij langer ter plaatse bleven was hun redding onmogelijk.

Voor hun eer deden ze toch iets, ze gaven af op de Spaanse Halve maan, die over de "gullet", op de zuidoostzijde van de stad lag.

Een soldaat van ons die uitviel maakte dit opzet overbodig. Hij gaf zichzelf gevangen aan hen en zei hen dat er maar veertig manschappen in de Halve Maan aanwezig waren. Hij bood aan hen binnen te leiden, wat gebeurde.

Daar generaal Vere die plaats slecht bemand gelaten had, om over een betere verdediging van de oostzijde te beschikken, om hen van hun vrienden op de westzijde af te scheiden en tijd te doen verliezen, was dit aan de heldere beoordelingskracht van Generaal Vere te wijten geweest: de gevaarlijkste plaatsen goed beveiligen, de andere zouden snel weer in zijn bezit komen.

De manschappen van de Aartshertog hadden zo de Halve Maan ingenomen. Met spaden en schuppen werd die omgebouwd naar de stad, maar er was geen veiligheid op die plaats, het zuidelijk- en Spaanse bolwerk namen hen onder vuur met kanon en musketschoten, dat ze de neiging kregen om de terugweg aan te vatten, terwijl het opkomend tij die terugweg stilaan afsloot.

Daarop stuurde Sir Francis Vere de kapitein Day met zijn troepen naar die plaats, en met grote moed en veel bloed werden ze afgemaakt.

De volgende dag telde men 300 levende Spanjaarden in de Halve Maan, naast dezen die verdrongen of gewond waren.

In deze aanval die aan beide zijden van de stad meer dan twee uur duurde, verloor de Aartshertog meer dan 2.000 man, buiten degenen die door het zeewater meegesleurd waren.

Onder de verliezen waren er tal van nobelen, chefs en kommandanten.

De Graaf d'Imbero, een Italiaan, bood zijn gewicht aan goud aan als losgeld. Onder de rest, Don Durango, "Maistro del campo" of kolonel, Don Alvares Soares, Ridder van de Orde van St. Jacob, Simon Anthonio, kolonel, de sergeant-majoor-generaal die nog gijzelaar was geweest in Oostende op de 25 december 1601, en de luitenant-gouverneur van Antwerpen, samen met verschillende anderen.

Aan onze zijde waren er tussen dertig en veertig gesneuvelden, samen met een honderdtal gekwetsten. Onder de gesneuvelden waren de bevelhebbers: kapitein Haughton, Nicolas vanden Lier, een luitenant van de nieuwe Geuzen, twee Engelse luitenanten, een oudgediende, en twee sergeanten van kapitein Haughton, samen met Master Tedcastle: een gentleman van Sir Francis Vere's paard.

Hij sneuvelde tussen Sir Francis Vere en ikzelf - zijn page - door twee musketkogels samengehouden door een ketting. Hij vroeg me om de gouden ring aan zijn kleine vinger af te nemen, en deze aan zijn zuster te zenden als een laatste groet, en terwijl hij zijn geest overgaf in de handen van de Heer stierf hij.

Ook Sir Horace Vere was gewond aan het been door een splinter die afvloog van een palissade.

Zo, die dag en die nacht, werd de vijand verdreven na de aanval, dit in herinnering aan de heldhaftige daden van Sir Francis Vere, mijn oude meester.

Na dit bloedbad klaarde het weder op, en was er niets speciaals te melden tot 7 maart 1602. Dan, nadat de eerste polderwerken in de westsquare hersteld waren, gaf Vere zijn ontslag als gouverneur van Oostende.